Arg. 4. introductio caloris in ferrum fri-
gidum est in effectus ex pulsu frigoris;
deinde ex pulsu frigoris est in maius introductus
caloris; nam est sortio diversitas huius et ejus
ferri magis recipientis calorem; ergo jam eod
introductio caloris est sub in effectus ex pulsu
frigoris, et ex pulsu frigoris est in maius ejusdem
introductio caloris. Ex aurore moderna in-
troductio caloris, et ex pulsu frigoris ei ef-
fectus simultaneos sequentes ab eod principio
fluunt sed vero effectus ab igne, ni in ei ef-
fectus mutuo priores non. Ergo et eod modo res
ergo sed et ab ejusdem fenestra aer ingressus
et ab solem ei effectus connexos, et simultaneos pro-
dentes ab eod principio motus aeris et trahere et adu-
rendum unum sine alio, si sint simultaneo-
ter connexi. Ad 20 et 21, ex pulsu frigoris
sed sit idem, ei sed sit idem sequentem
ipsum calorem ex idem; et reducantur ad eam
sit idem, et se habent antecedenter ad effectum
ex pulsu effectus id.

Arg. 5. ubique gradus caloris et dispo-
nit substantia ferri ignis potest esse
ab ipsa ferri ignis; ergo jam id gradus prior
gradus disponit, et posterior gradus potest fri-

A neq tollem gratiam potuit à sua ignis ad
quem disponit. Notum nam ultra disposito potu-
it à Ta, q alias potuit dispositis se in à sua in-
troducenda. & obstendit ad calor ni prius dis-
ponere physe ni prius existat physe, sed ni ex-
ist physe, sed ch effectus alius ni dari ante
in ordine quin calor dispondet. Nunc ad hoc ni
esset sua introducendi gratia.

Arg 2.° aius attritionis potuit esse à
à gratia sancti spiritus, atq talis
gratia ns reciprocat in aia sanctificata et illam dispo-
sam q ipsum aium attritionis, q aius attritionis
è prior in gre ad motus, quos ns possit è, et post-
erior quos esset possetq esse à gratia. Sed non
aium attritionis tollem posset à auxilio Dei exte-
ro, nam talis aius ni posset disponere aiam ad reci-
piendam gratiam auxilium existit, & hoc sufficit
ad quod ein posset dare ad qm existit.

Arg 3.° gratia è ea attritionis, & attritio
è ea gratia, qm mereti augere, et
servare: q sed Adiuvans, gratia existens, et
comitans è ea attritionis id: gratia sanctificans, qm at-
trio sat meritorie et eternae neq
Arg. 4.° gratia qm mereri q bonum ipsum illius
furiae, q habiti matua salutis. A neq sufficiam

iam gratia è primum meritum, et ni cedit sub meritum et sub gratia sim supernaturalem, ni è ex generibus nisi vnde ducit a Deo.

Sig. Virgo S. meruit incarnoem Xi

Incarnao Xi Deo seggir ad meritum Virgis S. nam meritum minor è ad gratiam supponit Jam. A. 10 Virgim S. n meruisse incarnoem Xi Dg ad Sobriam, et g ad circumstias. Ad dar antecedentes, qd meruerit g ad substam, in hoc in dicto gre, et sim dicam existiam. Xg en Dg in ea obtinuit sunt ea meritorum B. Virgis et meritum B. Virgis ea gtia ea incarnois Xi Dg

Sol dam ad Cis dicti gris sim dicta existiam.

Resolvo sit ea dicti gris, g rum ema ad cand dat regrit existiam obtinuam, omnis mentem ca ri. Sto Suarl, et alii PP. Ora Sanitas existenum obtinet ea finalis Pharmacia, et dambulatis, dicunt Pharmacum, et dambulatio è ea effectus Sanitas in ea realis. go jam ita mutuo cd in dicto gre, qd i regnat sim dicta existias, sine tpin cat extenda obtinet, et effect sim existiam realem. Und in rationsoe Sanitas obtinae è prior, in ~~exercitio~~ executione

ambulatio erit prior, et sanitas posterior.
Et hæc ita non dicimus cum finalem carentiam
priorem, id est instrumentum esse sanitatis
obstitutam non esse causam, id est quam dumbolis ethicis.

Caur. 2d Finis est aliquid certum, quod
non potest carere abolitione et finem
sin extrinsecus existunt et immensæ esse cum omnis
ut in exercitio et sin et reale esse posterior, et in
dici finis. Vnde in re finem non carebit ab alia
Int. agere operari propter se ipsum quod non potest carere
suum finem, aliter carere se ipsum. Agere
operari propter se ipsum tanquam propter finem cuiusque non
in est finem cuiusque, et agere non potest existere
finis cuiusque, id finis cuiusque est et hæc est propter
se. Caur. 3d Si ita finalis carentia es-
sentiam, Deus se ipsum carere non
Deus est finis ultimus, et id est esse, ita in se
ipsum operari. Et nostra ceteris finalis carentia
est vita cum essentia, id ad eorum varia et ejusdem
finalis et quod aliquam sui essentiam. Et
2d Deum carere essentiam ad extra actum, et es-
sum productum in finem cuiusque, et propter se
ad finem, cum ipsa essentia prior et in carentia
fine, id essentia instructa, aliter ordinem et ambulatio
e.

Ad 1.m ex hoc legi id de similitudine
ipsius. Et ex eo logo qui, id quod de in
de in de in. Non enim ad formam et legum
obligat et ejusdem quia de sui cum extrinsecum
realem, nisi fuerit de ejus dissolvi, et qui regnum
extrinsecum realem ad cum unum, id est, sufficit ex-
trinsecus obtinere: Unde sanctus in de Trinitate manet
agens finem de ambulatione et ambulatio est
extrinsecus de realis sanctum; et hoc non regnum. Unde
vel solum manet in quo est ambulatio esse
quia ad 1.m de sui cum extrinsecum realem, quia ad
2.m de sui nihil mutatur, id est horum genus,
si diversimodo id posset se respondere.

Quæstio 3.a

De Causa Materiali.

Articulus 1.us

Utrum materia prima, et quid sit?

Suggerendum videtur quod non sit ipsa ex qua
ut hoc quod Ecclesiastes et alios apud Job.
et Sapientiae. Et ex eo in signum veritatis in ig-
nem

ignem varia dat & liquid manere qd erat sub frā
ligni alter si nit remanet ex ligno dari ami-
cid ligni. Ad ultimū agentia Creata naturalia
rei; qa in aliis lacti lignum qm obscuriti qo qd
remanet ex illo Substantia prima primū qi im
bestum d cōe oio fīs subiecto.

Quod qa agentia naturalia in Creant ad
generant Creata ex ipsis subiecto

Dicit qd generant ex ipsa sapiente. Ibi ad illud
Istum in sapientia aliud; dicreti ōn gratia infinity
Dr. qa in sapientia ordie rerum dari ab ipsa su-
ros ut ex de hiat sive potentialiter totam suam
perfectionem, d auditum, d se in egent alij fore
d, d sit eis matēs experty, d in hoc ōn pe-
ro, qe Deus ~~[illegible]~~ finiti, d triat ordo Creatum
ipsi contrium qo sit in infinitū ordie erit alij, qd
passiue oium formarum indigent d egend omnia
recipiend d per omnes pfectibilis agte ad oēs
mutationes in qm finiti d terminabiliti ordie d
progressy ad varum receptiuarum. Ad hoc est
materia prima qd dta. Ordinati quarto quid
experientia docet agentia naturalia nil agere nisi
circa materiam sibi applicatam. Unde si
nullum sit combustibile ignis non generabit
ignem qe ignis naturalis indiget subiecto cui

ostia quod agat de spiritu, et in quo introducat dispo-
sitio gratiae.

Dicimus quia veneramur reliquias sanctorum
quia in illis reliquiis datur aliquid quod fuit
sanctum. Et in ista forma cum sit in Cielo quod
materia aliter quid veneramur. Dicimus de quam
tridiuo mortis quod aliqua pars humani sumpta
manserit in sepulcro et in manserit animae
descendit ad Inferos quod manserit materia
quod fuit Christi si in illo tridiuo consecrarent
sacerdotes Hostiam in illa erit corpus Christi et sanguis
et in erit anima ergo materia quae datur materia
quae remanet separata formae. Dicimus ali-
tertio, quia in homine de Cadavere domini est
adventia vt quinta figura quod quod datur aliquid Ba-
sum in homine, et Cadavere in quo Sistunt illae
adventia.

Dicis quando in Hostia generatur ver-
mis multa ibi antecedunt supponit ma-
teriam in quinis quia et sacerdotum manuerat in ma-
teria Christi Domini quae in informari formae
uermis quod fuit datur nova generatio sed ma-
teria quae in hic argenti materia prima ex ge-
neratio Cordasius. A in Hostia sacrata ge-
neratur aliqui vermes, de ex mia antecedenti quin

Deus d nova Creat ubi primo fuit facit et ad id
miraculum obligat Deus, i. mirium Dei potentia
miraculum fuerunt. Et dari vain rebus generis
aliquid educam a Deo, et ex quibus ipsorum re-
ducam, et ex illis varias generari.
Ut ipsis in Barbarisia congelati aliquid Dei
et in Indiis ubi nigri et albi. Et quando
priorum in Esaig in magnum. Dicit dat quinta
gaudium, et ubi quia ipsum Deum adoriam et deleriam

Ita D.

potest fieri eum generium
et transubstantiationem totius Solis de-
ducit in substantiam geminam, et ita ut
nil maneat in genitis quod fuerit in Corum-
pto. Deus ~~[illegible]~~ a libitum aqua Crea-
tum aniquare, et Creare non producere
ex nihilo substi quod est Creare, et de-
triare in nihilum substi quod est aniquilare
Sed hoc est contra philosophiam quod de
Deinde i. stat quod si elementa partes et
totum destruitur in aliis nutriti quomodo et
crescit et augeri illi? ignis dum ceri in aqua eius me
habet quod aliquid manet ibi in inventio, augeri
et aliquid habet manet, i. augmentatio ig-
nis; sed nisi sed nam corrumpuntur et dispersi
et iriasi, quod manet nihil.

Ut ergo potent dari in ipsis ordinatis subsidia aliqua, quæ subeant generationem, quæ ~~varietas~~ non dari nec R. negari videntur renasci dari loco aliqui totum vis ut mutuum, quis indemque ipse primus quo in sit ipsum, et in ipsum mutuum reverti ad rem. Quemadmodum totum amittit suam totam, et induit aliam ad quin ex te natus ordatur. Sed quid ordatur ad aliam nati, si quid unum ipsum in aer ipsum, quia quid ipse dati?

Quæ in nutritione, et transmutatione manent quæ ex elementis, et ti it subsidia quia quæ manent nia tr, id manent quæ ex elementis. Dicuntur manent elementa ut id manent fruti neq: nam ni misti in manent elementa fruti, ut eminenter quia quæ ipsis. Id ostendit, quod manerent elementa in ipsis quæ genito penetrat, et dispersa, et totum ipsum. Si penetrat quæ dabit penetrari nati in ut portio quod regnat. Si dicis sed agere in te mutuum, et te stratum destruent. Ad quod quin ignis, vel quæ iuerit in aerem, facit in ignem, et aqua argum, tunc ei fit Dei manere

ibi aliqd elementum ut cœlestium

Dicatur quod aliqd maneat

in ipsis mixtis, et hoc erit ac-

cersit qd è tm substantia quinta, qd

in datur mixtis. Neq ant qd adeuntes ex

tri aliqd ~~mixtis~~ inde qd supplit aliqd primi

cui dat qd hoc erit tm substantia, sit mod

mod esse, qd ead maneat accidentia in hoc

quinto, et mortuo sic argin dari cœlestium sti-

lis, aliter in q inhaerebunt, qd è esse adeni-

lis. Sed hm Scholastica hoc maneant sine sbto è miraculum.

Subsect. 2.

Gno Aristoteli mod primo

Hic in d sti cœ metis able qua ois gerit,

tam substis, qm accidentia nam qua sit aliqua

d finit Aristotelis, ex qo aliqd sit sto accidentis

d id valet, argz: si cœ ex q adeuntia, et

sic ~~ois~~ hmdit cœlestis motis in q tmi in sbt

d sti mod ut, q è cœ metis, sed quod inter

mutatis, et generatis notis, et dicto Arist.

et Ch Gus d sto agitati, mod id, ex q qd

qiam fit, in q adeuntia ut gle, tam in d sbto

ut. Barto id, ibi qr sbtum, et non ut qri

esse ut dicit. Barto, ex q, ut qri cœlestis

cœlestis

[illegible] finaliter effectibiles et exemplificativi
nihil facit dicit, id ab effectione, sive sive
ad exemplar partis quod prius fit, et notat
[illegible] posuisse, fraus sibi ipsum probatum
hoc primario, sed intendit ad agente, sed in
executione, et prior et sua et tunc ipsum.

Ex rebus ipsis mentis, et virtutis quod
fit a pre et dria, nam nec phisica et
[illegible] solum idem. De ipso ex vita, et substi
tia, quod exercitat ad modum. Deinde ideo
[illegible] fiat, rigor aliqd reale in modalitate ut in substi
tia. Partes in quae accens id quod [illegible] rejicit manu
[illegible] et quae accentis fit unum ipsum, id quae
cum ut fit ex hic, et albedo [illegible], et accen
tis. Partes tangim in [illegible] rejicit frai phy
cos, ex qq mt fit ut ex 160 [illegible], id est ex
aii. Partes [illegible] rejicit manu [illegible] artefactorum
quod et artefactum fiant ex 160, in fiunt ex
160, in 2, nam mo 2 sit in 160 in, et
in 160 in fit subiectis, quod id fit, et aii
tq; at subiectum ipsa dicit 2m 160 in, sed in
160 in 2 fit subiectis, id [illegible] fratrum
i accentium; accentia indicant 2d fit et
subiectum dicit, aggregat id 2m.
Benhef. ab [illegible] primo mam tam, i. 16 pro

Possunt subiecta corporea esse ordinata ad significandum unum et se in ordine subiecti, et videtur optime esse.

Et colligi, 1° mam esse naturam, et accidens: obstendit, quod non est in omni totum, sic non receptum fit subiecti, et aliam esse ordinatam, quia in accidens Bra, quod est accidens sunt totum, cum inhaereat ratione 1° nullum subiecti ipsa sit in totum, non est accidens id, quod est in illo accidens, et subiecti. Obstendit 2° quia nihil immo in se firmum subiectum id est, et sic significatio non est id. Obstendit 3° quod esse subiecti in regulari vi ex pro subiecti esse totum ipsum, id non est esse it pro quod esse ipsum subiecti quia non est sic pro esse, et subiecti ultimae ac quod non est subiectum.

Colligi 2° mam esse in ipsum; obstendit, quod ordinatur esse ad significandum unum [illegible] totum et se in ordine ad significandum hominem, Leonem; id quod sit esse ordinatum est pars; quia non est pars in esse. Colligi et corpoream obstendit, quod in rebus totum fit corporeum, 2° est radix corporeitatis. Et quod hoc dicit corporeum simpliciter, et able; id est firmum

quod sed mens, in eis dari in hoc, unde hoc
judicat, quamvis dari, quod sit mentis, et quia sit
et corpore ex, aliter ex spiritualis.

Colligit 2° mens tam est ingenerabilis,

Ostendit quia illud, quod generari fit ex pre-
supposito 16 ii, sed mens non est in 16 um quod fac-
ta est ab illud. Respondet, quia cum non sit ingen-
erat in se quia non nutritionem cibi. Ut
tale quinque sunt nire sibi nutritionem per mens
elementis, et cum sit generatum ex inter per
mens. Colligit 3° mens est incorruptibilis,
divisibilis, et creata a Deo, et quia in-
fra

Et mens sit divisibilis?

Et quia est divisibilis. Brigit quod est indivi-
sibile nec dividitur per dividi, sed mens potest di-
vidi ut patet in tabula, et hoc sic, quia mens
est indivisibilis, et cum est integralis ipsa,
et simplex. Brigit hoc dicit mens nec quia
quasi mens per totam vel extendatur, et in
instanti quantum libet, per distantiam
vel influent ad punctum in instanti alter
dabimus motum in instanti; quia si
manent per extra nos sine quantitate, sed
mens est sic hic.

Dei ~~et~~ his aruit mam in è di-
uisibilem. Distingud disoè gn-
titatiue in entitatiue, et una pars mā pōt
seperari ab alia sed omnes & separate ex-
tere in seperabiliter in quinue se gle extensoem
uniuersi gnis absq; ulla parte mā alia mm ex-
cludit

Nec das ad qd qo regi gnis
mia, si mia se hat extensoē,
A here d se mam extensoem ad totum gnitie
id dare mā extensoem ordem ad locum, und in
è gnis sex sua. Sed mia extensa he
bit ubi disibile, & ubi in poterit poni in in-
disibili. A d here mam sine gnitie exten-
sam ubi disibile, sed nati in poē poni in in
disibili qa tale ubi in gnitatiuum, und
mia erit extensa ubi ubi, sed in impenetra-
bili.

Sed d exo corpus Di in Sa-
charistia in è extensum, qa eq mam
subiid, & eq mam gnitis, qo mā sine gnitie
in è extensa. A corpus Di in è extensum,
qa aliter ubi circumscriptum, & hic ubi sic
tam in tale indisibile ma retorqueri ar-
gm nam quantos ~~ex~~ eucharistica in è

simplex et hic quia integritas non subsistit
bilis quod dicitur, quod quando in indivisibili
sive quantitate

Ut ma sit incorruptibilis?

Ad id dicendum. Dicta corruptio est resolutio
entis in quantitatem materiae; et transitus de ma-
teria ~~et~~ ab illa, ~~et~~ quod in illa in ~~et~~ aliquid
in hoc etiam quantitatem materiae, et in omnium
totum: quod non potest sine corruptione dici,
quod intellectus agens non corrumpit formam in
quantum introducit in materiam dispositiones priores
dispositionibus quae sub ipsa versabantur
formas. Id in materiam introducit
dispositiones similes priori quod quod. Dicimus quia
et omnium dispositionum esse totum, et dicitur recipit
ut ipsum, et unum in quantum non recipit in subiecto
indivisibile non hoc quantum quod non potest distinguere
a corruptionem, id est anihilationem, et sic quod
ma non sunt generata ex nihilo, id est creata a Deo quia non potest distinguere corrup-
tionem, id est dissolutionem in totum id
est anihilationem.

Sed ma est ita subiecta corruptioni, quod sa
est corruptibilis. Dicendum quod aliquam
[illegible] quod unum quod quod tale quod. Ad nec eadem

Ad plegum Demiss. ut si fieri et unum ut ex-
plicetur meg in hoc. vbi ad illud veri similem
aliqs possimus sitiones. Vnde mia et fed
in hi fra: Deus et omnipotens et incomprehen-
sibile, et et motus tu in mouere et hic et mutat
potest, qd et mia potest et et corruptionis qd
sit corruptibile non ad plegum qd sit qd
fra in qd sit igitur multiplex in utra
existere to utrq participet, et corruptionis
participati et mia, tuq in illa multiplicati, et
in sola fra, et ipsum

Arg 2. si mia est incorruptibilis, de nomi-
nabit ipsum incorruptibile sed hoc est
falsum qd sed. Arg maior ita realis incor-
ruptibilis spiritualis, et in id nominat ipsum
incorruptibile, ne spirituale, aut in aliqd addi-
cati incorruptibile non det includere qd sit
in se corruptibile, sicut chorena vitrica abe-
se fragilis sicut hoc anulum fragilem.
Neq dicit hic dicit corruptibilis sed solum
nionem; qd et mia tuae unois. Phoem
esset tu includere unoem, et ipsi esset dicit cor-
ruptibilis. At in tota essia mia ipsum, et
destruatur esse unoe, adhuc in manet mia qd
qd, et cord et destruatur esse unoe.

Just. ois unois mda ir educta ex pib

Id ie, qd educit, corrumpit; qd qd. R

hoc argm sot tendere ipso solum stinci ex pib:

und rind alip talq unoir ri educi oiq id cre-

ari. Rend alin ie educta & incorruptibilq qur

illiq, & nullis aid rationib, vni rq educta i cor-

ruptibilis, qn ri nari i semari a sua ia. R

ulti mam q. totum esse ri incidere unoi

ois educta; q totum id integre se maje, & si

corrumpatur unois mia ri corrumpir qa est mia

indivisibili i seruari. Ja sunt ri ie cum de

pib. A i suark mam, & qd liber i stinuum

ri here unoiq esiqs, id unois ie pis ipsos

constantes ri ablig carentiam ri & uier

dicit uniri & alterum extremum: und

hi salvari mam ie creaiw.

Fra 7.o mo pendet a posteriori & fra

Jo si agens nate destruat rem fram ie

destruet mam. R agens nate ri ex relere, qn

sit introducati alia in mia: nam ex positione

mia fra i introdcio alterius in mia, ablat intendere

ret nia corruptionem & te.

Neq dir qn destruit sup vq in ablig

ibi, ri ia introduci alia fra; qa id

hoc ri pendere in frisa adinicem, qa sup vq

dicit ex dicta lamina et principia dicti
destruitis et dicit posse omnes virtus et vitia fruendo
et illam corrumpunt, ad etiam dicta ponitur.

Arg 7.o Iam mundo ad eam tem,
mia notes corruptibilis; nam nu-
llam hominis rem ut dicamus possidere
perpetuo durare. Et neg ainsi 1.o quia nulla data
lex perito in virtuum. 2.o quia ad perpetuum id
spectat, id eo istum sit perpetuum. 3.o quia
rei, quae ipsae aiam rationis et Angelus eo incor-
ruptibilis cad militat in mia. s. id creationis

Arg 5.o sicut dari dispositiones virtu
fruendi et potuit dari dispositio virtutum
mium, quae sint fra e corruptibilis, et mia erit.
Et neg ant, nam virtus et mundo ad istum, et
mutuo se expellunt, at mia sit ortum istum
eae dispositiones, illam destruerent, in ipsa reci-
gi derent; id nulla fra potestat destructio-
nem sui isti, aliter possitaret et sundestruc-
tionem.

Arg 6.o mia nisi iuvari sine pri
unitis; atq oeiunctis inter fies illor
ruptibilis quia mia e corruptibilis sint sa-
tatores Arist. et ponunt virtuum ex pri
Deum nisi corrumpere oeiunctis mundi